

**Добрідень А. В., к.пед.н., доцент кафедри виховних
технологій та педагогічної творчості,
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини,
Україна**

ПЕДАГОГІЧНА МАЙСТЕРНІСТЬ – СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

Перетворення в українському освітньому середовищі на засадах гуманізму, демократії, національної свідомості вимагають визначення нових стратегічних і тактичних орієнтирів у підготовці майбутнього вчителя початкової школи. Це можливо за умови, коли педагог повинен мати високий рівень професійної майстерності, найважливішого складника педагогічної дії.

Педагогічна майстерність учителя полягає у тому, щоб відкрити перед кожною дитиною перспективи її розвитку, показати їй ті сфери діяльності, де вона може проявити себе, досягти найвагомішого успіху, щоб особистість ставала творчою, повноцінною та неповторною.

Найбільша увага приділяється проблемі педагогічної майстерності в працях Є. Барбіної, Н. Гузій, І. Зязюна, В. Кан-Калика, Н. Кузьміної, М. Кухарєвої, С. Сисоєвої, Н. Тарасевича.

І. Зязюн, розглядає майстерність учителя як найвищий рівень педагогічної діяльності, як вияв творчої активності особистості педагога. Коли ж ми прагнемо усвідомити джерела розвитку майстерності, зазначає автор, зрозуміти шляхи професійного самовдосконалення, доцільно сформулювати визначення цієї педагогічної категорії так: педагогічна майстерність – це комплекс властивостей особистості, що забезпечує самоорганізацію високого рівня професійної діяльності на рефлексійній основі [1, с. 25].

Оволодіння майстерністю – це складний і динамічний процес формування системи педагогічних компетентностей, зокрема таких, що, розвиваючись, дозволяють студентам – майбутнім учителям, встановлювати внутрішні зв'язки

й відношення між фактами та поняттями, розмовами і діями, іншими об'єктами дійсності.

Нині особистість учня ставиться у центр освітнього процесу, що вимагає від учителя переосмислення мети навчання і переходу від традиційної його моделі на особистісно-орієнтовану, а також створює умови для саморозвитку та самореалізації учня. Досягнення цього завдання залежить від професійної компетентності вчителя, загальної культури, здатності до творчої діяльності.

Учителі-практики, студенти педагогічних закладів освіти, усі особи, які професійно працюють у виробничій сфері системи «Людина – Людина», мають не лише володіти комплексом знань, умінь та навичок, що дають змогу досягнути оптимальних результатів у навчанні та вихованні, але й впродовж усього життя удосконалювати власну педагогічну дію.

Отже, організація процесу професійної майстерності в сучасних умовах повинен забезпечувати формування творчої особистості майбутнього вчителя, який має оволодіти належними рівнями педагогічної умілості і майстерності. Цього можна досягти завдяки комплексній організації діяльності суб'єктів навчання, яка сприяє формуванню системи цінностей особистості, зумовлює її вчинки, потреби, впливає на інтереси, тобто визначає загальнокультурний розвиток, а отже сприяє формуванню гармонійної, цілісної особистості майбутнього вчителя початкової школи.

Література:

1. Зязюн І. А. Краса педагогічної дії : навчальний посібник / І. А. Зязюн, Г. М. Сагач. – К. : Українсько-фінський інститут менеджменту, 1997 – 302 с.
2. Добридень А. В. Практикум з основ педагогічної майстерності : навчально-методичний посібник / А. В. Добридень. – Умань : ФОП Жовтий, 2016. – 177 с.
3. Педагогічна майстерність: Підручник / І. А. Зязюна, Л. В. Крамущенко, І. Ф. Кривонос та ін.; За ред. І. А. Зязюна. – 3-тє вид., допов. і переробл. – К.: СПД Богданова А. М., 2008. – 376 с.